

קריאת התורה לפרשת השבוע - בחוקותי

באדיבות אתר 'אחינו' - הבית של הצעירים המתחזקים

לייעוץ והכוונה: 1800-20-18-18

הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלקים אני ה' מו. אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן ה' בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

[פרק כ"א] א. וידבר ה' אל משה לאמר: ב. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערפך נפשת לה: ג. והיה ערפך הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערפך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: ד. ואם נקבה הוא והיה ערפך שלשים שקל: ה. ואם מבין חמשים שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערפך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: ו. ואם מבין חמש ועד בן חמשים שנים והיה ערפך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערפך שלשת שקלים כסף: ז. ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערפך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: ח. ואם מבין ערפך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ט. ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן לה' כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש: י. לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המיר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: יא. ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' והעמיד את הבהמה לפני הכהן: יב. והעריך הכהן בין טוב ובין רע בערפך הכהן בן יהיה: יג. ואם גאל יגאלנה ויספ חמישתו על ערפך: יד. ואיש כי יקדש את ביתו קדש לה' והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן בן יקום: טו. ואם המקדש יגאל את ביתו ויספ חמישית כסף ערפך עליו והיה לו:

[פרק כ"ב] טו. ואם משדה אחזתו יקדיש איש לה' והיה ערפך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף: יז. אם משנת היבל יקדיש שדהו בערפך יקום: יח. ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת היבל ונגרע מערפך: יט. ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אותו ויספ חמשיית כסף ערפך עליו וקם לו: כ. ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: כא. והיה השדה בצאתו ביבל קדש לה' כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו:

[פרק כ"ג] כב. ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש לה': כג. וחשב לו הכהן את מכסת הערפך עד שנת היבל ונתן את הערפך ביום ההוא קדש לה': כד. בשנת היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ: כה. וכל ערפך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל: כו. אך בכור אשר יבכר לה' בבהמה לא יקדיש איש אותו אם שור אם שׂה לה' הוא: כז. ואם בבהמה הטמאה ופדה בערפך ויספ חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערפך: כח. אך כל חרם אשר יחרם איש לה' מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה ואחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא לה':

[פרק כ"ד] כד. כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת: ל. וכל מעשר הארץ מוצע הארץ מפרי העץ לה' הוא קדש לה': לא. ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו יספ עליו: לב. וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבד תחת השבט העשירי יהיה קדש לה': לג. לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לה' יגאל: לד. אלה המצות אשר צוה ה' את משה אל בני ישראל בהר סיני:

[פרק כ"ו] ג. אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ד. ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרי: ה. והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם:

[פרק כ"ז] ו. ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ז. ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ח. ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ט. ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרבייתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם:

[פרק כ"ח] י. ואכלתם יטן נושן וישן מפני חדש תוציאו: יא. ונתתי משכני בתוכם ולא תגל נפשי אתכם: יב. והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם: יג. אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עליכם ואולף אתכם קוממיות: יד. ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: טו. ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפריכם את בריתי: טז. אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעכם לריוק וזרעכם ואכלהו איביכם: יז. ונתתי פני ככם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שניאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: יח. ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: יט. ושבתי את גאון עוזם ונתתי את שמיכם כפרול ואת ארצכם כנחשה: כ. ותם לריוק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרי: כא. ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: כב. והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתיה את בהמתכם והמעשה אתכם ונשמו דרכיכם: כג. ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: כד. והלכתי אף אני עמכם בקרי והייתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: כה. והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב: כו. בשבירי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: כז. ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: כח. והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: כט. ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו: ל. והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמוניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גוליליכם וגעלה נפשי אתכם: לא. ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא ארית ברית ניהחכם: לב. והשמותי אני את הארץ ושממו עליה איביכם השיבים בה: לג. ואתכם אזרה בגוים והייתי אתכם חרב והייתה ארצכם שמהם ועריכם יהיו חרבה: לד. אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתותיה: לה. כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתותם עליה: לו. והנשארים בכם והבאתי מרד בלבכם בארצת איביכם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף: לי. וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם: לח. ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: לט. והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונות אבתם אתם ימקו: מ. והתנדו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי: מא. אף אני אלף עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביכם אז יזנו לבכם הערל ואז ירצו את עונם: מב. וזכרתי את בריתי ועקוב ואף את בריתי יחזק ואף את בריתי אברהם אביך והארץ אביך: מג. והארץ תעזב מהם ותריץ את שבתותיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יעזו ויביעו במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשי: מד. ואף גם זאת בהיותם בארץ איביכם לא מאסתי ולא געלתים לכלתם להפרי בריתי אתם כי אני ה' אלקיכם: מה. וזכרתי להם ברית ראשונים אשר

הפסוק לפוש השבוע

בתוקף (ירמיה ט"ז י"ט - י"ז י"ד)

יט. ה' עז ומעוז ומנוסי ביום צרה אליה גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו
אף שקר נחלו אבותינו הכל ואין בם מועיל: כ. העשה לו אדם
אלקים והמה לא אלקים: כא. לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם
את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי ה': א. חטאת יהודה כתובה בעט
ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיהם: ב.
כזכר בגיהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות:
ג. הררי בשדה חילף כל אוצרותיה לבז אתן במתיה בתטאת בכל
גבוליה: ד. ושמטתה ובך מנחלתה אשר נתתי לה והעבדתיה את
איביה בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד:
ה. כה אמר ה' אדוני הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר ורעו ומן ה'
יסור לבו: ו. והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים
במדבר ארץ מלחה ולא תשב: ז. ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה
ה' מבטחו: ח. והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא
יראה כי יבא חס והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש
מעשות פרי: ט. עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: י. אני ה' חקר
לב בחן כליות ולתת לאיש בדרךיו כפרי מעלליו: יא. קרא דגר ולא
ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימיו יעזבו ובאחריתו יהיה נבל:
יב. כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: יג. מקנה ישראל ה' כל
עזביו יבשו וסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את ה': יד.
רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: